

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoE/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815204525
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7815204525.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia v exekučnej veci oprávneného V. D. W..Y..R.., B. XXX/A, O., IČO: 45 869 464, právne zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Bratislave na Martinčekovej ul.č. 13 proti povinnej Q. I.-Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., Z. Č.. XXX, o vymoženie 1 623,86 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 5Er 415/2015-27 zo dňa 12.11.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdnej exekútorky Mgr. Jany Virličovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinnej vymoženiu svojej pohľadávky s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri spoločnosti Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná sp. zn. H. zo dňa 16.03.2012.

3. Súd mal preukázané, že povinná a právny predchodca oprávneného uzavreli dňa 07.08.2008 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol povinnej poskytnutý úver vo výške 1 659,70 Eur, ktorý sa povinná zaviazala splatiť v mesačných splátkach po 48,26 Eur. V bode 10.2. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je zakotvená rozhodcovská doložka, podľa ktorej sa Banka a Klient dohodli, že všetky spory vzniknuté z právnych vzťahov pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik zmluvy tak, že a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prejednanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu alebo všeobecnému súdu.

4. Následne súd citoval ust. § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok), ust. § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o rozhodcovskom konaní), ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) a uviedol, že úver, ktorý bol povinnej poskytnutý na základe zmluvy o úvere je spotrebiteľským úverom na základe zákona č. 258/2001 Z.z.. Oprávnený poskytol povinnej úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom povinná je fyzická osoba, ktorá zmluvu uzavrela ako spotrebiteľ.

5. Rozhodcovskú doložku, ktorá je súčasťou všeobecných obchodných podmienok si povinná osobitne nevyjednála a nemala možnosť ovplyvniť jej obsah, mohla len zmluvu odmietnuť ako celok alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam. Rozhodcovská doložka teda nebola osobitne vyjednaná a okrem iného núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, čím spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov považoval súd prvej inštancie rozhodcovskú doložku za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Vzhľadom na to, že rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné exekúciu vykonať, súd zamietol žiadosť súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

6. Uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom.

7. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie oprávnený odvolanie. V tejto súvislosti poukázal na us. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a uviedol, že v zmysle tohto ustanovenia je exekučný súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkaz jedine žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Nemá však oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere obsahujúcu rozhodcovskú doložku, nakoľko tým prekračuje zákonné limity pre skúmanie podmienok pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd pri skúmaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu nie je vecne príslušný vo veci konať ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku, ale len ako exekučný súd. Zastával názor, že je v rozpore so zákonnou úpravou, aby bol súd v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku oprávnený preskúmať rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska súladu so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 159/2009. Uviedol, že skúmanie listinných dôkazov v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu je arbitrárnym a svojvoľným postupom súdu, ktorý je v rozpore s ust. § 45 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal na ust. § 159 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa ust. § 37 Zákona o rozhodcovskom konaní má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, z čoho vyplýva, že predstavuje prekážku pre opätovné prejednanie vecí. Právny predchodca oprávneného uzatvoril s povinnou platnú rozhodcovskú doložku. Bol toho názoru, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, skúmať rozhodcovské konanie, ani zmluvu, na základe ktorej bol tento vydaný, keďže doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 je záväzný pre účastníkov aj pre všetky orgány, čím tvorí prekážku "res iudicata". Zdôraznil, že uvedeným konaním súdu prvého stupňa dochádza k porušeniu článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázal na Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 499/2012 a sp. zn. PL. ÚS 21/08 Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. II. ÚS 499/2012, uznesenie sp. zn. I. ÚS 17/01, nález sp. zn. I. ÚS 390/08, uznesenie sp. zn. IV. ÚS 110/09, nález sp. zn. I. ÚS 335/06, uznesenie sp. zn. III. ÚS 264/05. Súd prvého stupňa považoval rozhodcovskú zmluvu za neplatnú bez toho, aby riadne zdôvodnil, v čom spôsobovala hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom nezohľadnil ani vôľu účastníkov konania vyjadrenú podpisom zmluvy. Poukázal tiež na Rokovací poriadok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri spoločnosti Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s, z ktorého je zrejmé, že každá zo strán si vyberá jedného člena a podieľa sa aj na výbere predsedajúceho člena senátu. Zdôraznil, že rozhodcami sú výhradne odborne spôsobilé a bezúhonné fyzické osoby s právnickým vzdelaním pochádzajúce z geograficky rôznych oblastí Slovenskej republiky, čo zabezpečuje rovnakú úroveň ochrany práv sporových strán. Namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, čím mu súd odňal možnosť konať pred súdom. Poukázal na odlišnú rozhodovaciu činnosť súdov pokiaľ ide o posúdenie žiadosti o udelenie poverenia, čím dochádza k porušovaniu právnej istoty a neprimeranému zvýhodňovaniu povinného tým, že exekučný súd, nahrádza pasivitu povinného. Zdôraznil, že exekučný súd mu svojim postupom znemožnil uplatniť právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia vyhovieť resp. napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Povinná ani súdna exekútorka sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili.

9. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

10. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa ust. § 9a Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie proti povinnej sa začalo dňa 31.03.2015 na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri spoločnosti Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s., sp. zn. H. XXXXXXXXX zo dňa 16.03.2012 s právoplatnosťou dňa 28.06.2012 a vykonateľnosťou dňa 02.07.2012. Exekučným titulom bola povinná zaviazaná zaplatiť oprávnenému sumu 1 623,86 Eur s 24,00 % - ným úrokom ročne zo sumy 1 623,86 Eur od 02.07.2010 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 623,86 Eur od 02.07.2010 do zaplataenia, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu predčasnej splatnosti celého úveru vo výške 137,96 Eur, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti celého úveru do dňa 01.07.2010 vo výške 535,85 Eur, sumu dlžných poplatkov vo výške 38,18 Eur, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 93,43 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

14. Z predloženej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2008 vyplýva, že povinnej bol poskytnutý úver vo výške 1 659,70 Eur, ktorý sa povinná zaviazala vrátiť oprávnenému v 60 mesačných splátkach po 48,26 Eur vždy k 23. dňu v mesiaci.

15. Pokiaľ ide o oprávneným tvrdenú materiálnu stránku právoplatnosti rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že táto nie je bezvýnimčná, ale z vážnych, v zákone stanovených dôvodov existujú z nej výnimky. Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 2 zvýraznil zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi.

16. Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21.03.2012 „skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný

titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezávaznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa.“

17. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

19. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej právnej formy.

21. Podľa ust. § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzhľadom na to, je na daný právny vzťah možné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca oprávneného poskytol povinnej úver v rámci svojho podnikania; a povinná je zmluvnou stranou, ktorej bol ako spotrebiteľovi (fyzickej osobe) poskytnutý spotrebiteľský úver, pričom v priebehu odvolacieho konania nebolo oprávneným preukázané, že povinná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd zastáva názor, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania povinného ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, čiže oprávneného. Súd prvej inštancie preto v danom prípade správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a taktiež zákon o spotrebiteľských úveroch.

23. Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu medzi zmluvnými stranami z rozhodcovskej doložky zakotvenej v bode 10.2 všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa rozhodcovskej doložky sa Banka a Klient dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov a/alebo vykonávaní bankových obchodov vrátane sporov a o platnosť, výklad alebo zánik príslušnej zmluvy a to v nasledovnom znení:

a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania

b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu.

24. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého predstavuje predmetná rozhodcovská doložka neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku možno považovať tú, ktorá spotrebiteľa núti, aby všetky spory vzniknuté v budúcnosti z predmetnej zmluvy riešil v rozhodcovskom konaní pred konkrétne určeným rozhodcovským orgánom. O takúto zmluvnú podmienku ide aj v prípade, ak síce spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Obsah zmluvy bol dopredu daný a spotrebiteľ ju mohol len ako celok odmietnuť alebo sa jej ako celku podrobiť. Odvolací súd nepopiera, že rozhodovanie sporov v rozhodcovskom konaní je alternatívnou možnosťou k súdnemu konaniu, avšak ak je spotrebiteľ nútený podrobiť sa v zmysle rozhodcovskej doložky rozhodnutiu rozhodcovského súdu, nemožno hovoriť o individuálne dojednanej podmienke spotrebiteľskej zmluvy. Jedná sa o neprimeranú zmluvnú podmienku a súd je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že spotrebiteľ nebude takouto doložkou viazaný.

25. Súd prvej inštancie správne uviedol, že rozhodcovská doložka v zmluve o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24.02.2011, v ktorom Ústavný súd konštatoval, že „ak je zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak by takouto zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ (veriteľ) ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi.“

26. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k platnému uzavretiu dohody o rozhodcovskej doložke, preto nie je možné prihliadať na rozhodcovskú doložku obsiahnutú vo všeobecných obchodných podmienkach zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Z tohto dôvodu nebol ani rozsudok rozhodcovského súdu spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého možno nariadiť výkon exekúcie. Z týchto dôvodov súd správne zamietol žiadosť súdnej exekútorky o udelenie poverenia, preto odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

27. O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nebol v konaní úspešný a povinnej žiadne trovy konania nevznikli.

28. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie plynie lehota znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ust. § 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (ust. § 429 ods. 1 CSP) V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (ust. § 428 CSP).